

TRADING CONCEPT ตอน ตั้งใจหยังไม่ถูก ก็ได้คำตอบผิด

อย่างที่จารย์ที่เคยกล่าวไว้หลายครั้งแล้วว่า การลงทุนนั้นมีหลายแนวทางที่สามารถพนักลงทุนให้ถึงฝั่งฝัน หรือถึงความมีอิสระภาพทางการเงินได้ สำคัญคือนักต้องเลือกสไตล์ให้เหมาะกับตัวเอง เพราะแต่ละแบบมีข้อดีข้อเสียต่างกัน

วันนี้ จารย์ดีขอมาขยายความเรื่องแนวทางการลงทุนเพิ่มเติม เพราะถึงมีหลายแนวทางหลายแนวคิด แต่ก็ไม่ใช่ทุกแบบหรือทุกแนวคิด ที่จะมีความสำเร็จในการลงทุนอยู่ข้างหน้า การรับเอาบางแนวคิด หรือบางครั้งคิดขึ้นมาเองเลย อาจนำท่านนักลงทุนไปถึงฝั่งฝัน แทนฝั่งฝันก็ได้เนะครับ

เรื่องการทำกำบ้านเป็นสิ่งสำคัญครับ หากคิดปุ๊บใช้ปั๊บ อันนี้หน้ากลัว ก่อนใช้แนวคิดไหน อย่างน้อยต้องพิสูจน์ก่อน เช่น มีใครเคยใช้แนวคิดนั้นแล้วประสบความสำเร็จมาก่อนหรือไม่ หรืออาจทำการทดสอบแนวคิดนั้นกับข้อมูลย้อนหลังว่า ถ้าเกิดเราคิดได้เร็วกว่านี้ซัก 10 ปีก่อน และทำมาตลอด ทุกวันนี้จะเป็นอย่างไร กำไรหรือขาดทุน เป็นต้น เมื่อทำการบ้านดีแล้วจึงค่อยนำมาใช้ครับ วันนี้จารย์ดีขอเอาเรื่องที่เจอมา มาเล่าสู่กันฟังครับ

วันก่อนได้ฟังแนวคิดนักลงทุนหน้าใหม่ท่านหนึ่ง ซึ่งนำเงินเก็บ ซึ่งถือว่าเป็นเงินเย็นไม่ติดภาระใดๆ มาลงทุนในหุ้น เพื่อหากำไร เน้นเพื่อหากำไรจริงๆ ดั่งนั้นจึงตั้งกฎเหล็กไว้ว่า **หุ้นที่ซื้อนั้น หากไม่กำไร จะไม่ขายเด็ดขาด !!!** ก็ได้แต่เข้ามาหาขาดทุนนี่นา จะให้รับขายขาดทุนไปทำไม ไม่ได้จะรับเอาเงินไปใช้สักหน่อย

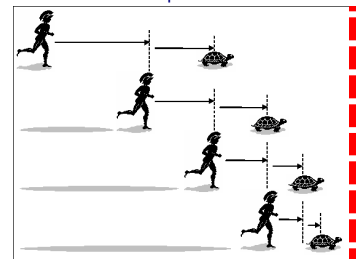
โดยท่านให้เหตุผลที่นำฟังว่า ราคาหุ้นที่ผันผวนนั้น เป็นสิ่งที่ยังไม่แน่นอน อาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอ แต่ทุกครั้งที่ยขาย นั่นคือกำไรขาดทุนของจริง ซึ่งหากขายขาดทุน จะทำให้เงินทุนลดลงอย่างถาวร กลับกันการขายหากำไร ก็จะทำให้เงินทุนเพิ่มอย่างถาวรเช่นกัน

นักลงทุนหน้าใหม่ท่านนั้นตอบท้าย ด้วยว่า ถ้าทำตามกฎนี้ ก็จะมั่นใจได้ว่าทุกครั้งที่การซื้อขายหุ้นตัวใดจบลง เงินลงทุนย่อมต้องเพิ่มขึ้นเสมอ ซึ่งถ้ามีวินัยกับกฎนี้อย่างแน่นอนเหนียวแล้ว ในที่สุดพอร์ตจะต้องโตขึ้นเรื่อยๆ...ใครที่ลงทุนด้วยเงินเย็นและใช้หลักการแบบนี้ อยู่ ยิ้มขึ้นครับ !!!

ฟังถึงตรงนี้แล้วทำให้ผมนึกถึง ตำนานของอะคิลลีส นักรบที่วิ่งเร็วที่สุดในสงครามเมืองทรอย เรื่องมีอยู่ว่า ครั้งหนึ่งอะคิลลีส ถูกสั่งให้วิ่งแข่งกับเต่า ใช่ครับ เต่าธรรมดาที่แหละ แต่เนื่องจากอะคิลลีสเป็นหนึ่งวิ่งเบอร์หนึ่งของเมืองทรอย ดังนั้น

การแข่งขันนี้จึงต่อให้เต่าได้เริ่มออกสตาร์ทหน้าหน้าอะคิลลีสอยู่หลายช่วงตัว (100 เส้น) เมื่อสิ้นสัญญาณนกหวีดปล่อยตัว ท่านคิดว่าอะคิลลีสจะสามารถวิ่งไปจนแข่งเต่าได้หรือไม่ ถ้าไม่มีเวลากำหนด ?

- ปัญหาที่ ซีโนแห่งเอเธนส์นักปรัชญาชาวกรีก อธิบายว่า
- ทั้งเต่าและอะคิลลีส ต่างวิ่งไปข้างหน้า แม้เร็วต่างกันมาก
 - เมื่ออะคิลลีส วิ่งไปถึงจุดออกตัวของเต่า (สมมติวิ่งถึงระยะ 100 เส้น) ก็จะพบว่าเต่าเคลื่อนที่ไปอยู่อีกตำแหน่งหนึ่งข้างหน้าเสียแล้วจึงยังไล่ไม่ทัน (เต่าวิ่งได้ 10 เส้น จึงหนีไปอยู่ที่ระยะ 110 เส้น)
 - และเมื่ออะคิลลีส วิ่งต่อไปถึงจุดข้างหน้าทีเห็นเต่าอยู่ (วิ่งไปถึงระยะ 110 เส้น) ทันใดนั้น ก็จะพบว่า เต่าก็เคลื่อนที่ไปอยู่อีกตำแหน่งต่อไปจึงยังไล่ไม่ทันอยู่ดี (เต่าวิ่งได้อีก 1 เส้น จึงหนีไปอยู่ที่ระยะ 111 เส้น)
 - หากคิดแบบนี้ไปเรื่อยๆ ก็จะพบว่าทุกครั้งที่อะคิลลีสไปถึงจุดเดิมของเต่า แม้จะเข้าไปใกล้เต่าขึ้นเรื่อยๆ แต่ไม่เคยไล่ทันเต่าเลยซักครั้งเดียว จึงสรุปว่า ไม่มีวันวิ่งทันเต่า !!!

ไม่จริงว่าไหมครับ จากภาพ จริงๆ อะคิลลีสจะวิ่งทันเต่าที่ระยะตรงเส้นประสีแดงด้านขวา แต่ด้วยวิธีการคิดที่ผิด ทำให้เราไม่สามารถคิดไปไกลเกินกว่า 111.11111... เส้นได้ (เพราะยังคิด ระยะยังสั้น) ทั้งที่จริงๆ แล้วอาจทันกันที่ระยะ 112 เส้น แต่วิธีคิดที่ใช้ มองไปไม่ถึง ใครยังงง ลองนึกถึงการเติมน้ำในแก้ว ที่ละครึ่ง ของช่องว่างที่เหลือ ก็จะเป็นทำนองเดียวกันครับ คือ เติมน้ำเท่าไรก็ไม่เต็ม ไม่ใช่เพราะแก้วรั่ว แต่เพราะวิธีคิดนั้นจำกัดระยะเวลาการคิด ให้ไปไม่ถึงจุดที่น้ำเต็มแก้วนั่นเองครับ การคิดแบบนี้ เรียกว่าเป็น PARADOX problem คือเป็นความจริงที่ขัดแย้งในตัวเอง แม้จะดูเหมือนถูกตามเหตุผล

ย้อนมาเรื่องหุ้นบ้าง จากแนวคิดที่ว่า เพื่อให้ทุกการซื้อขายทำให้พอร์ตโต จึงขายเฉพาะตัวที่มีกำไร ส่วนตัวอื่นที่เหลือให้ถือรอจนกว่ามีกำไรจึงค่อยขาย

สมมติว่านักลงทุน เลือกหุ้นได้แม่นยำสัก 80% นะครับ (แต่ถ้าใครเลือกได้ 100% แล้วละก็ ทุกเทคนิคไม่สำคัญอีกต่อไปครับ มีบ้านขายบ้าน มีรถขายรถนำมาลงทุนได้เลย) ด้วยวิธีการ

อย่างที่ว่า ถ้าเดือนแรกลงทุนในหุ้นซัก 100 ตัว (ผมสมมติเป็นเลขกลมๆ นะครับ จะได้เห็นภาพได้ง่าย)

- ผ่านไปเดือนแรก จะมีหุ้น 80 ตัวทำกำไร และอีก 20 ตัวที่ขาดทุน

แน่นอนว่า กำไรจาก 80 ตัว น่าจะชดเชยการขาดทุนจาก 20 ตัวได้สบายๆ ครับ ดังนั้น เดือนแรกจะจบด้วยกำไร นักลงทุนก็จะยิ่งมั่นใจในแนวคิดที่ใช้

- พอเดือนที่ 2 ซื้อหุ้นใหม่ 80 ตัว (เพราะขายไป 80 ตัว) ได้หุ้นที่ทำกำไร 64 ตัว (80% ของ 80 ตัว) และมี 36 ตัว ขาดทุน

นักลงทุนมีความสุขเป็นเดือนที่ 2 เพราะกำไรจาก 64 ตัว ยังพอชดเชยขาดทุนจาก 36 ตัวอยู่

- พอเดือนที่ 3 ซื้อหุ้นใหม่ 64 ตัว ได้หุ้นที่ทำกำไร 51 ตัว (80% ของ 64 ตัว) และมี 49 ตัว ขาดทุน

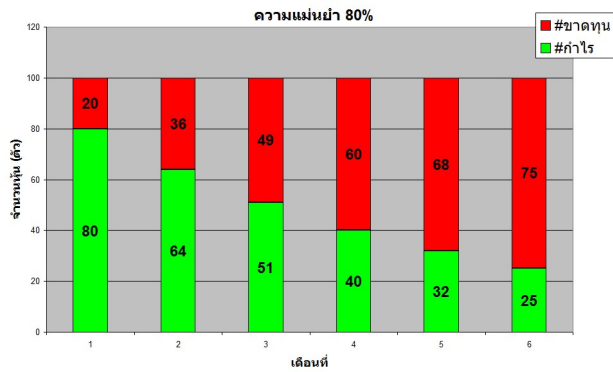
สิ้นเดือน 3 หักลบแล้วเริ่มไม่เหลือกำไร เพราะมีตัวขาดทุนค้างอยู่ราวครึ่งหนึ่งของพอร์ต

- พอเดือนที่ 4 ซื้อหุ้นใหม่ 51 ตัว ได้หุ้นที่ทำกำไร 40 ตัว (80% ของ 51 ตัว) และมี 60 ตัว ขาดทุน

จากเดือน 4 เป็นต้นไป พอร์ตนี้จบครับ แทบจะปิดจอบนอนได้เลย ถ้ายังไม่เปลี่ยนวิธีการ

จากตัวอย่างที่ยกมาเป็นเลขคร่าวๆ ให้ดูง่ายๆ นะครับ (จริงๆ ตัวขาดทุนบางตัวก็คงพลิกกลับมามีกำไรบ้าง แต่แนวโน้มใหญ่ๆ ไม่เปลี่ยน) จะเห็นว่าแนวคิดนี้ **ให้ความสำคัญกับการขาย** ทำกำไรอย่างเดียว แต่มองข้ามหุ้นที่ถืออยู่ (ธรรมชาติของคนที่ชอบคิดถึงสิ่งที่พอใจ และถ่วงลิ้มสิ่งที่ไม่สนใจ) ทำให้เมื่อเวลาผ่านไป ขายทำกำไรได้จริงๆ ตามแผน แต่ขณะเดียวกัน ปัญหาจากจุดที่ไม่มองคือ หุ้นที่ถือค้าง มีการขาดทุนและมีแนวโน้มขาดทุนมากขึ้นเรื่อยๆ จนสุดท้ายมากกว่ากำไร

ถ้าใครไม่ยอมอยู่ในตลาดได้แค่ 3-4 เดือนแรกแบบตัวอย่าง ก่อนการลงทุนด้วยแนวคิดใดก็ตาม ต้องเตรียมความพร้อมให้มาก ศึกษาให้รอบคอบก่อน ไม่ต้องรีบร้อนครับ เพราะตลาดยังอยู่กับเราไปอีกนาน...จารย์ดี

คำคมเขียนหุ้น

อับราฮัม ลินคอล์น (Abraham Lincoln)

“ถ้าให้เวลาข้าพเจ้า 6 ชม. ในการตัดต้นไม้ซักต้น ข้าพเจ้าจะใช้ 4 ชม. แรกไปกับการลับคมของขวาน”

“Give me six hours to chop down a tree and I will spend the first four sharpening the axe.”

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยข้อมูลเท่าที่ปรากฏและเชื่อว่าเป็นที่น่าเชื่อถือได้แต่ไม่ถือเป็นการยืนยันความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลนั้นๆ โดยบริษัทหลักทรัพย์ ยูโอบี เคย์ ฮีเยน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ผู้จัดทำขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงความเห็นหรือประมาณการณ่ต่างๆที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า รายงานฉบับนี้ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของนักลงทุน โดยไม่ได้เป็นการชี้นำ ชักชวนให้นักลงทุนทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ หรือตราสารทางการเงินใดๆ ที่ปรากฏในรายงาน